

ת"פ 12097/05 - מדינת ישראל נגד דאווהדיה מחמד

בית משפט השלום בבאר שבע

07 דצמבר 2014

ת"פ 12097-05 מדינת ישראל נ' דאווהדיה(עוצר) ואח'

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
עיר ב"כ עוז גנית אטיאס
נגד
DAOUHDIA MACHMAD -
עיר ב"כ עוז אלנסאסירה
הנאשם

nocchim:

המתורגמים ابو חמד מוניר

אבי עימד סמי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה פסנות במסגרתה מבקש מותב זה להבהיר את שמיית הריאות למותב אחר ותוק ביטול מועד ההוכחות שנקבעו להיום.

בתיק זה נערך הסדר עם נאשם 2. נשמעו טיעונים לעונש ליום 14.11.05. גזר הדין ניתן ביום 14.11.05. ב"כ הנאשם סבור כי נוכח קביעותו של מותב במסגרת גזר הדין בעניינו של הנאשם 2 ישנו חשש ממשי שבית משפט כבר גיבש דעתו בעניינו של נאשם 1. הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לכך שב"כ הנאשם 2 במסגרת הטיעונים לעונש הגיע לבית המשפט מסמך מסמן ס/1 ובו ציין כי: "בשתי המבוקרות ניתן לראות את החשוד, מחמד DAOUHDIA, מסמן עם אצבע על שפטו לחשוד, חלייל נאגר שישתווק וועשה לא. (צריך להיות לו. ד. בט) תנעות עם היד ..".

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לא מצאתי לקבל את טענת הפסנות. המבחן שנקבע בפסקיקה ובוחק ביחס לטענת פסנות בשעה שאין מדובר באחת מעילות הפסנות האוטומטיות, הינו "החשש המשيء למשוא פנים בניהול המשפט", זאת כאמור בסעיף 77 א(א) לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984. ישומו של מבחן זה כפי שעולה מהפסקיקה השונה מלמד כי על מנת להוכיח חשש ממשי למשוא פנים לא די בתחשוה סובייקטיבית של הנאשם או בא כוחו. לא אחת, בנסיבות פסנות אין מתקבלות גם כאשר בית המשפט נחשף לריאות שאינן קבילות, בכלל זאת עברו הפלילי של הנאשם

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

או נחשף לראיות במסגרת הליך המעצר. הנחת המוצא כי מדובר בשופט מקטוע שידע להתייחס לראיות הקונקרטיות הנוגעות לנאשם שבפניו. (ראה: בין היתר ע"פ 2349 סלים נ' מ"י, ע"פ 3578-05 דין נ' מ"י, ע"פ 9238-03 דין נ' מ"י).

בעניינו, הדברים אמורים ביותר שעת. דבר שבשגרה נערכים הסדרי טיעון במסגרת כתבי אישום בהם מעורבים מספר נאשמים. עצם העובדה שבכתב האישום המתוקן בעניינו של נאשם 2 מזכר עניינו של נאשם 1 אין בה כדי ללמד ولو רשות תחילת גיבוש דעה מצדו של בית המשפט. כך גם ברוי שהודעתו של אחד מהשותפים לכתב האישום אין בה כדי להפليل את יתרותם כל עוד הנאשם שהודה לא עלה להעיד עד תביעה ונחקר על הودעתו.

פשיטה של דברים כי בשעה שבית המשפט אמור להתייחס בגזר דיןו של נאשם 2 למעשים שייחסו לו וחולקם היחסי אין אפשרות להתעלם מהמתואר בכתב האישום המתוקן אשר מזכיר גם מעורבותו של נאשם 1.

יתרה מזאת, בגזר הדין בעניינו של נאשם 2 בית משפט אף ציין ברחל בתקה הקטנה כי "לכארה" חלקו של נאשם 1 גדול יותר, ולא בצד, שכן הראיות בעניינו טרם נפרשו ועברו את מבחני הקבילות וכן את החקירה הנגדית (ראה בעניין זה עמ' 15 לגזר הדין שורה 21, שורה 22). גם ביחס למזכיר שהוגש וסומן ס/1 הרי שלא מייחסת לנאשם עבירה של הדחה בחקירה מלא מזכיר זה לא זכה לאזכור בשיקולי בית המשפט במסגרת הדיון והכרעה.

לא בשולי הדברים גזר הדין בעניינו של נאשם 2 ניתן לפני יותר מחודש ימים וכאשר דבר הסדר היה ידוע לב"כ הנאשם 1. אנו נמצאים היום במועד ההוכחות אליו הוזמנו כל עדי התביעה שצינו במסגרת דין 144. יש לתהות מדוע בקשה זו מועלית רק עתה. ראה בעניין זה ספרו של יגאל מרזל - דין פסлот שופט- עמ' 69, שם אף נטען שעצם השינוי בהעלאת טענת פסлот די בו שלא לקבלתה.

סוף דבר הבקשה לפסлот, נדחית.

ניתנה והודעה היום ט"ו כשלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

העדים ישמעו היום. המדובר בנאשם שמעוצר עד תום ההליכים מחודש מאין. דחית מועד ההוכחות על רקע ימננו של עמוד 2

בית המשפט תביא לכך שמועד ההוכחות הבא יהיה רק בעוד מספר חודשים. און זה מתבקש ואין זה רצוי.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

בכפוף להסתירות ב"כ הנאשם דיסק מצלמות האבטחה 184158/14 הוגש וסומן **ת/1**.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

פוסק לעדה לילה סמואלבסקי שכר עדות לרבות נסיעות בהתאם לתקנות.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

פוסק לעד , מוחמד גבוע, שכר עדות ונסיונות לפי התקנות.

ניתנה והודעה היום ט"ו כשלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

הוגש וסומנו ת/14א, ת/15א ות/19א.

ניתנה והודעה היום ט"ו כשלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 24.04.2014 ב时刻 22:00 בסמוך לשעה התפרץ הנאשם יחד עם שותפו חליל בן מוסטפא ניגר לרכב מסוג "רנו" מ.ר. 29-587-23 (להלן: "הרכב") השיר למוחמד גבואה, שעשה שחנה סמוך למושך הנגב בערד בכך שפתחו את דלת הרכב אשר הייתה סגורה ונכנסו לתוכו הרכב וזאת בכונה לבצע גנבה. במעשה המתואר לעיל, ניסו הנאים לגנוב את הרכב בכך שפרקו את חובק ההגה, חשפו את החוטים של מתג ההנעה וחשפו את חובק ההגה כך שאחד דוחף את הרכב מאחור והשני יושב בתוך הרכב, כך חזיזו את הרכב כ-40 מטר אך לא הצליחו להניעו וכן עזבו את המקום. בין כך ייחסו לנאים עבירה של כניסה לישראל ללא כדין, פריצה לרכב וניסיון גניבת רכב.

ראיות התביעה

בתיק זה מרביתם המוחלט של המנסכים הרלוונטיים הוגשו בהסכמה ולמעט החוקרים בתיק, זיגלר מיכאל, דודו לוגסי, סיון ניון, לילה סמולובסקי (בעלת הרכב הראשונה) ומוחמד גבואה (המחזיק ברכב) כל יתר חומר החקירה הנוגע ליתרת עדי התביעה הוגש בהסכמה.

ראיות התביעה בתיק זה מבוססות על מספר אדנים. אדן ראשון עניינו הממצאות ט"א של הנאים על הרכב הן מחוץ לו והן בתוכו. אדן שני עניינו הממצאות דנ"א של הנאים על חוט חשמל בתוך הרכב. אדן שלישי איקונים של הנאים בערד במועד הנטען. אדן רביעי, צילומי מצלמות האבטחה המתעדות את ניסיון גניבת הרכב, אדן חמישי התנהגות מפלילה בעת החקירה. אדן שישי, שקרי נאים.

זרת המחלוקת

בمعنى כתב האישום, טען ב"כ הנאים כי אין מחלוקת שלנאים לא היה במועד הרלוונטי אישור כניסה אולם לנאים טענת אליבי שכן במועד הנטען שהה בשטחים ויש עדים שיוכלו לחזק גרסה זו. אשר להמצאות ט"א שלו ברכב וכן ממצאי דנ"א, לנאים הסבר המניח את הדעת כאשר לשיטתו הרכב הגיע למקום שטיפה המצויה בבעלותו בשטחים. אשר לאיקונים של הנאים בעיר ערד הרי שגם אם מדובר בפלפון שנמצא בחזקתו של הנאים (נתפס על גופו), הרי שבמועד הנטען היה מצוי בתיקון. עוד ציין בא כוחו כי גרסתו של הנאים לא נבדקה באופן רציני על המשטרה. אשר לסרטוני מצלמות האבטחה, לא ניתן לזהות באופן הנדרש את הדמיות המצלומות במקום.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את ראיות התביעה עברתי על המוצגים שהוגשו בהסכמה, לאחר ששמעתי את הנאים ואת טיעוני הצדדים, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את המiosis לנאים. (הואיל ומרבית חומר החקירה הוגש בהסכמה, הרי ההתייחסות לעדויות הרלוונטיות והמשקל שיש ליתן להם תעשה אגב דין והכרעה ולא באופן נפרד).

כאמור, מספר אדנים ל התביעה כבר עתה אציג כי ניתן היה להרשעתו של הנאים בהסתמך על כל אדן בנפרד, לא כל שכן על שילובם ייחודי.

טביעות האצבע של הנאשם שנמצאו ברכב

אשר לתביעות האצבע נקבע כי בשורה ארוכה של פסקי דין אמנים מדבר בראייה נסיבית. יחד עם זאת, בהיעדר הסבר המניח את הדעת להמצאות טביעת האצבע, זו יכולה לבדוק להביא להרשעתו של הנאשם. ראה בעניין זה ע"פ 9293/97 גاجر ע אמר כי מדינת ישראל, שם בית המשפט מצין שמציאות אצבע זרה בזירת העבירה מהוות ראייה לכאורה כי בעל טביעת האצבע היה מעורב בביצוע העבירה ובאין הסבר סביר לטביעת האצבע עשוי להביא להרשעה. עוד ראה בין היתר ע"פ 2624/03 זכירה נ' מדינת ישראל, ע"פ 4510/07 סרובניאן נ' מדינת ישראל.

כל שהדבר נוגע לט"א, הפסיקה ערכה הבדיקה משמעותית בין הממצאות ט"א על חוץ ניד שאז משקלה של ט"א יהיה קטן יותר לבין הממצאות על חוץ ניח. עוד בעניינו נעשתה הבדיקה בין הממצאות ט"א מחוץ לרכיב לבין הממצאות בתוך הרכיב. הבדיקה נוספת שנעשתה בפסקיקה ביחס למיקום בו נמצא על רקע מנגנון הגניבה כפי שנקבע על ידי מומחה מטעם חוות דעת מז"פ.

בעניינו, המדבר בחמשה מעתקים שנלקחו מתוך הרכיב ונמצאו מתאימים לט"א של הנאשם. המעתקים נמצאו הן מחוץ לרכיב והן בתוך הרכיב, משקל נכבד מצוי בבית המשפט לחתת להמצאות ט"א מעתק מספר אחד שנמצא בחילק הפנימי של חובק ההגה שטעף את חוטי החשמל כפי שהדבר מוצא ביטוי בחומר הדעת של יעל פלג Shironi (ת/7) יחד עם יומן צילום, תמונה מס' 14, 15. מיקום ט"א של הנאשם בחלק הפנימי של חובק ההגה עומד בקנה אחד עם מנגנון התפרצויות כפי שעולה מדויק מז"פ והמצאים במקומם. לך יש להוסיף את ריבוי מעתקי הט"א המונע מגע מקרי עם הרכיב.

ממצאי דין"א

דברים שנאמרו ביחס לט"א יפים גם לעניין דין"א. גם כאן מדובר בראייה נסיבית אשר לגביה נקבע כי מדובר בראייה הנמנית על משפט הראיות המדעית. הדבר בהטבה גנטית של הנאשם שלצדיה הסתברות סטטיסטית המאפשרת ברמת הودאות הנדרשת בפליליים לאדם שזכה בזרה.

בהקשר לכך, ניתן כי דין"א של הנאשם נמצא על חוטי חשמל שנמצאו ברכיב וראה בהקשר לכך את שיטת ניסיון גנטית הרכיב שכאמור כוללת גילוף חוטי חשמל שנמצאו על רצפת מושב הנהג. הדבר בראייה נסיבית כבדת משקל אשר נדרש מזוito של הנאשם ליתן הסבר משכנע לקיומה בפרט במקרים המתוארות לעיל.

על משקלה של ראיית דין"א, ראה בין היתר ע"פ 3731/2012 מוחמד סולים נ' מדינת ישראל, ע"פ 9724/02 אבו חממד נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 149/12 אלמליח נ' מדינת ישראל. בכל אלו חזרו על כך שמדובר בראייה קבילה וראואה בכפוף לכך שעיكري השיטה והבדיקה יהיו נתונים לבחינה והפרקה וכי הבדיקה הקונקרטית העומדת לדין נבחנה ונערכה בהתאם לכללים על פי השיטה המדעית הנדרשת לעניין.

סרטון מצלמות האבטחה

עיוון בסרטונים כפי שנקלטו במצולמות האבטחה 1, 2, 3 (בשעות הרלוונטיות) מעלה כי אכן אין רמת זהות או ודאות כי האדם המתועד הסרטונים הללו הוא הנאשם בפניו. יחד עם זאת, סרטונים אלו משקל באשר ישנו דמיון רב בין הדמויות המתועדת לבין הנאשם שבפניו. הדברהן במבנה הגוף והן בתווי פנים כלליים.

אכן לו היה מדובר בראיה יחידה, יתכן שלא היה בה די ולא מצאתי לכך מסמורות. אולם כראיה מחזקת יש הסרטונים אלו כדי לסייע לראיות התביעה. הדברים אמרים בעיקלם למצולמה מספר 2 אשר מתעדת את החלק האחורי של הרכב ואת הגעה של הנאשם במספר הזדמנויות כאשר בחלקם של המקרים הנאשם עובר לחלקו האחורי של הרכב ועובר לתוכו. הויל והחוקר זיגלר אינם מכיר את הנאשם על רקע עובודתו המשטרתית, הרי שזיהויו של הנאשם על ידי החוקר בהיעדר חוות דעת זו יפ' אין בו כדי לשנות ממסקנתיו זו ביחס לרכיב זה של ראיות התביעה.

עוד בהקשר הסרטון מצולמות האבטחה, הדמויות אשר דמיון רב לנאים נוגעת ברכב בחלקו החיצוני באופן שיכל להתיישב גם עם מקום טביעות האצבע. אסימם התייחסותי לראש פרק זמן ואצין כי באופן קטגוריאי אין לומר שהדמויות המתועדת הסרטון אינה יכולה להיות דמוות של הנאשם, לשון אחר, לו היה מדובר באדם שמן או בעל מבנה גוף שונה תכליות שני מזו של הנאשם, או אז היה בכך כדי להחילש את ראיות התביעה.

aicconi הטלפון של הנאשם

בתיק זה לא הייתה מחלוקת בדבר האיקונים הנוגעים למיקומו של הטלפון בבעלותו של הנאשם במועד הרלוונטי בעיר ערד. אולם, טענת הנאשםינה כי במועד הנ"ל הטלפון היה בתיקון. אשר לשקל הראייתי של איקונים אלו בשעה שההaint מחייב בתקופת המזאות במועד הרלוונטי בעיר ערד, הרי הדבר בבחינת "שטר ושוברו" יש לראות בכך כشكרי נאים ביחס לננתן מהותי המציין בזירת המחלוקת על כל המשטמע מכך. על משקלם הראייתי של איקוני טלפון ראה בין היתר ע"פ 10477/09 מובראק נ' מדינת ישראל.

התנהגות מפלילה

ה הנאשם הושאר יחד עם נאים 2 בלבד בחדר החקירה, כפי שבית המשפט עין וזכה הסרטון, ניתן להבחן כי בסמוך לאחר שהחוקר עוזב את חדר החקירה, הנאשם 1 פונה לנאים 2 ומסמן לו עם ידו. גם שמאשימה לא בחרה לייחס לנאים עבירה של הדחה בחקירה, הרי מדובר בהתנהגות מפלילה אשר יש בה כדי לחזק את ראיות התביעה. הדברים מקבלים משנה תוקף על רקע טענת הנאשם כי כלל אינו מכיר את הנאשם 2. אם אכן לא היה מעורב בכל דרך שהוא בganibat הרכב, מדובר עליו לדאוג להסota את נאים 2 מיד לאחר יציאת החוקר.

הערכת מהימנות וגרסת הנאשם

המדובר בצד ראיות ממשוערת ונכבד, אשר כפי שצוין בפתח יכול ורק חלקו להביא להרשעתו של הנאשם. אולם כאמור, בהתאם לפסיקה בכך אין די שכן על בית המשפט לבחון את הסבירו של הנאשם לממצאים אלו והאם יש בהם כדי "להלבנים". אם נמצא את הסבירו של הנאשם הגיוניים, או אז תישפט הקרה מתחת לראיות התביעה ומוכיח המפליל של הראיות הניסיביות.

בית המשפט שמע את הנאשם, עבר על ההודעות השונות ולאחר הערכת עדותו, מוצא לדוחות מכל וכל את גרסת הנאשם. מדובר בעדות פתלטלה, בלתי מהימנה "ומתפתחת" אשר אינה נותנת הסבר ولو חלקי לראיות השונות שהצטברו נגדי.

מן התם אל הכא: גרסתו של הנאשם בבית המשפט הינה גרסה כבושה שלא בא זכרה בהודעות השונות במשטרת וגם אם חלקים ממנו חופפים בצורה מסוימת לחלק מהודעותיו, הרי כמובן לא ניתן לומר כי גרסתו זו פורטה על ידו בחיקיותו במשטרה.

על משקלה של עדות כבושה כבר נפסק כי בהיעדר הסבר סביר לככשתה יש ליתן משקל נמוך יחסית, לא כל שכן, לעומת זאת עומדת בסתירה להודעות קודמות שנמסרו על ידו.

בהודעתו של הנאשם מיום 30.04.2014 הנאשם נשאל במפורש ביחס לעבודות שעבד למנ שחררו מן הכלא עד לمعצרו וזה ציין בצורה מפורשת כי עבד רק בבטון. "הוציא" לנאים אפשרות לעונת האם עבד במסך או בשיטיפת מכוניות וזה ענה באופן חד ממשעי כי לא עבד באף אחד מעיסוקים אלו, ראה ת/14 ש' 31-18.

לא זו אף זו. הנאשם התבקש להתייחסטלפון שנפתח עליו עבור לمعצרו וזה ציין כי הטלפון נמצא ברשותו שנה וחצי או יותר. כך גם יזכיר כי לא בא זכרה של הטענה שהטלפון היה מצוי בתיקון במועדים הרלוונטיים בהודעה זו וזאת הגם שבשורה 44 ושאלה לפני שהתייחסטלפון מציגים לנאים באופן קונקרטי את הטענה כי נכנס לישראל וניסה לגנוב את הרכב.

בהודעתו מיום 03.05.2014 הוטחה בנאים העובדה כי נמצא ט"א שלו על הרכב וגם במהלך עדות זו הנאשם כלל לא מזכיר את עניין שטיפת הרכב או נושא התקיקון במסך לביעות חשלול וכל שענה הנאשם הוא כי לא יודע כיצד הגיעו ט"א אלו לתוך הרכב.

רק בהודעתו השלישית מיום 04.05.2014 הנאשם לראשונה מעלה לראשונה את הגרסה בדבר שטיפת מכוניות. גם גרסה זו אינה דומה לגרסה שהציג הנאשם היום בעדותו בבית המשפט שכן הנאשם לא הזכיר בהודעה זו כי הינו בעל של מכון לשטיפת רכבים אלא רק ציין כי עבד בשטיפת מכוניות. הנאשם לא הזכיר את התקיקון של הרכב במסך המתמחה בעביעות חשלול.

מעבר להיות גרסתו של הנאשם מתפתחת וכבושה, הרי שגם מעוררת סימני שאלה רבים ותහיות אשר כמובן הביאו את בית המשפט לדוחות אותה מכל וכל. כך יש לתהות כיצד דברי הנאשם שני אנשים הביאו לו את הרכב בשעת הערב וזה אינו ידוע למסור לגביהם פרטים. הנאשם מחד מצין כי היה באבל במועד הרלוונטי כדי לבסס את טענת האליבי שלו ובזה בעת טוען כי טיפול ברכב, שטף אותו ואף ביצע בו תיקוני חשלול.

הנאם העלה לראשונה במהלך עדותו בבית המשפט גרסה חדשה לפיה הוכחה תדירות על ידי החוקרים, בין אם על ידי כר שדחפו לפיו נעל ובין אם באמצעות אחרים. לאחר שבית משפט ציון בפניו כי הדבר אינו עולה בקנה אחד עם הצפיה בסרטונים המתעדים את ההודעות שנגבו ממנה, ציון כי הדבר נעשה תוך הסתת מצלמות האבטחה או לחלופין בשעה שהיה מצוי בתא העצורים.

עוד ביחס לכך, הנאשם טוען כי הוכחה גם במהלך דוח הצבעה הופיע. מצופה היה כי לאחר שהוכחה במהלך הצבעה הופוכה, יהיה לציין זאת בהודעה שנגבתה לאחר מכן, ולא היא. כך הם פמי הדברים גם ביחס להודעה מאוחרת נוספת שנגבתה ממנהנו. ודוקן, העובדה שאף לא אחד מהחוקרים נחקר נגידית על טענת הכאב מלמדת אף היא על רצינותו.

במובנים מסוימים נדמה כי גם הנאשם לא התייחס לגרסתו בדבר שטיפת המכוניות ברצינות שכן לראשוונה במהלך עדותו ציין שהחוקרים הם אלו שלקו בכוח את ידו והצמידו אותה לחלקי הרכב השונים וזאת על מנת להפלוו, תוך שהוא מرمץ על רצון השוטרים לגרום לו לשאת פעולה.

עדותם של הנאים עמדה גلمודה באשר זה לא הביא אף לא ראיית חיזוק אחת לגרסתו, בין אם הדברים אמורים לנוכחים שהיו עמו במועד הנטען, בין אם אלו שתיקנו את הרכב וביצעו את עבודות החשמל בין אם הנוגעים לתקן הטלפון, בין אם מסמכים הנוגעים לעבודתו או כל ראיית חיזוק אחרת. הימנעות מהבאתם של עדדים בנסיבות אלו פועלת אף היא לחותה הנאים.

יעיר כי עדות זו עומדת גם בכנגד לעדי הتبיעה 1 ו-2 אשר בית המשפט רוכש לעודותם אמון.

מדובר בגברת ליליה סמולובסקי ומוחמד קבואה אשר פירטו את מהלך העברת הרכב ביניהם לאשוורו, לרבות הסיבה בגיןה לא הועברה הבעלות, המועדים בוצעה העברה וכן ביחס לגרסת הנאשם, שלילת האפשרות כי הרכב עבר בנסיבות כלשהן לשטחים. מדובר בעדים שאינם מכירים את הנאשם, אין להם כל סכוסר עימיו והפרטים שמסרו ממילא אינם נוגעים לשירות לאופן התפרצויות הרכב.

לאור האמור לעיל, הרי שמשקלן של הראיות הנسبתיות ואחרות שהצטברו כנגד הנאשם עומדות במלוא עוזן גם לאחר עדותם ואף התחזקו. בשעה שאין מחלוקת שה הנאשם לא החזיק אישור כניסה כדין במועד הרלוונטי יש במסקנות בית המשפט כדי להביא להרשותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, מניה ובניה.

מכל המקובל לעיל, הנקו לקבע כי המאשימה הוכיחה מעלה לכל ספק סביר את המីוחס לנאשם בכתב האישום. הנקו להרשיע את הנאשם בעובדות המីוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ה, 07/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

נדחה לצורר גזר דין ליום 05.01.2014 ساعה 13:00.

הנאשם יובא לדין באמצעות שב"ס.

עקב תקלת הדין נערך בورد. בהמשךם של דברים "סרק" לנٹ המשפט.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ה,

במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

חיה ד' וספר א.